

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/329/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205457
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814205457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: I. S., C. X.. X.XX.XXXX, S. O. XX o zaplatenie 773,82 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 773,82 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 773,82 eur vo výške 8,5% ročne od 9.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť O. O., X..O.. zriadila v prospech žalovaného úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovaným a prekročenia povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovaného v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia v zmysle ust. čl. 14 bod 14.1 Obchodných podmienok, z dôvodu vzniku ktorého žalobca v zmysle ust. čl. 8.4. písm. a) Obchodných podmienok v spojení s čl. 14.2. Obchodných podmienok vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte evidovanom právnym predchodcom žalobcu pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX v celkovej sumy 1.004,94 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny rovnajúcej sa výške prečerpania v sume 773,82 eur, úrokov v sume 102,10 eur, poplatkov v sume 129,02 eur a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky v lehote do 8.10.2013. Nakoľko ju žalovaný nezaplatil, opakovane bol opakovane vyzvaný na zaplatenie prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, no napriek tomu dlh nezaplatil ani len čiastočne, voči žalobcovi je od 9.10.2013 v omeškaní so zaplatením sumy 773,82 eur s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou O. O. X..O.. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov vo výške dlžnej sumy 1.004,94 eur s príslušenstvom postúpená na žalobcu.

Žalovaný so žalobou súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, výpoveďou žalovaného, vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný k veci uviedol, že je pravda, že mal v O. O. otvorený účet, ku ktorému bolo aj zriadené povolené prečerpanie, teda že mohol ísť do mínusu a teda vyberať peniaze, aj keď nemal dostatok svojich finančných prostriedkov. Akou formou to bolo zriadené si už nepamätá, no čerpanie prebiehalo tak, že si mohol vyberať peniaze z účtu, aj keď tam neboli a potom, keď tam prišli jeho finančné prostriedky, tak mu sporiteľňa zrazila sumu, ktorú vyčerpal. Nevedel presne uviesť, koľko čerpal, ale muselo to byť už niekoľko rokov dozadu, lebo asi od roku 2007 ani nemá účet v sporiteľni.

V písomnom vyjadrení zo dňa 10.12.2014 žalobca uviedol, že ním uplatnená pohľadávka predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého žalovanému právny predchodcom formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovaného, ktoré vo výške 1.029,01 eur bolo žalovanému právny predchodcom poskytnuté k bežnému účtu ako doplnkový produkt banky po splnení odkladacích podmienok uvedených v bode 10.1 Úverových podmienok, t.j. po preukázaní bonity klienta na základe výšky mesačných kreditných obrátov na účte a ich pravidelnosti ako aj výšky celkových záväzkov dlžníka voči veriteľovi, čo preukazuje výpisom z účtu s označením „povolené prečerpanie“. Uplatnená suma 773,82 eur predstavuje debetný stav na účte žalovaného, t.j. výšku čerpanej a nesplatennej sumy, ktorú žalovaný nezaplatil. Nakoľko žalovaný prekročil rámec povoleného prečerpania, právna predchodca dňa 22.7.2011 v súlade s čl. 9 bod 9.5 Obchodných podmienok zastavil povolené prečerpanie, čo vyplýva z položky č. 7 predloženého výpisu, čím v súlade s l. 11 bod 11.1. Obchodných podmienok nastala konečná splatnosť pohľadávky rovnajúcej sa výške zostatku povoleného prečerpania v sume 773,82 eur, ktorý debetný zostatok sa preúčtoval na debetný účet, z ktorého debetné ho účtu je preukázané, že na tomto nie sú evidované žiadne kreditné obraty zo strany žalovaného. Z dôvodu vzniku prípadu porušenia v zmysle čl. 14 bod 14.1. Obchodných podmienok žalobca vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky, vyzval žalovaného na úhradu do 8.10.2013, no tento neuhradil a preto je v omeškaní od 9.10.2013. Ani po postúpení pohľadávky žalovaný nezaplatil žiadnu platbu. Suma 773,82 eur pozostáva len z úverovej istiny rovnajúcej sa zostatku nesplateného povoleného prečerpania a voči žalovanému si uplatňuje len nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania od 9.10.2013 do zaplatenia, odo dňa nasledujúceho po splatnosti pohľadávky, ktorú žalovaný neuhradil. Žalovaný bol právny predchodcom riadne písomne vyrozumiený o poskytnutí povoleného čerpania finančných prostriedkov až do sumy 1.029,01 eur s premenlivou úrokovou sadzbou 10,15% p.a.

Na záver uviedol, že predložený výpis z účtu a špecifikácia postúpenej pohľadávky predstavujú nesporný dôkaz o pravosti a výške pohľadávky, nakoľko uplatnená pohľadávka je pôvodne pohľadávkou banky a je vypočítaná schváleným bankovým systémom, že predložené listiny považuje za jednoznačné dôkazy o pravosti a výške pohľadávky získané od právneho predchodcu, ktorým bola banka, ktorá je pod prísny dohľadom Ministerstva financií a Národnej banky Slovenska.

Zo špecifikácie odovzdanej pohľadávky vyhotoveného O. O. X..O.. zostatok pohľadávky z nepovoleného prečerpania predstavuje sumu 1.004,94 eur, istina celkom sumu 773,82 eur, úroky celkom sumu 102,10 eur, poplatky 129,02 eur a príslušenstvo pohľadávky celkom sumu 231,12 eur.

O. a žalovaná ako klient - majiteľ účtu uzavreli dňa 3.5.2000 zmluvu o sporožirovom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX špecificky symbol XXXXXXXXXXX podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka.

Podľa bodu 1. O. zriadi dňom podpísania tejto zmluvy klientovi sporožirový účet vedený v slovenských korunách. Účet je vedený formou bežného účtu a je určený na realizáciu hotovostného a bezhotovostného platobného styku. Účet slúži len pre osobné účely a nemožno ho použiť pre podnikateľskú činnosť. Zmluva sa uzaviera dohodu zmluvných strán o celom jej rozsahu a nadobúda účinnosť dňom jej podpísania zmluvnými stranami (bod 21. zmluvy).

Dňa 16.3.2005 O. O., X..O.. ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu uzavreli dodatok číslo 1 ku zmluve o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. V čl. I. uviedli, že dňa 3.5.2000 uzavreli zmluvu o bežnom účte s tým, že sa dohodli na znení zmluvy, ktoré nahrádza pôvodné znenie zmluvy v celom rozsahu s tým, že podľa čl. I Predmet zmluvy týmto je zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu.

Podľa čl. III záverečné ustanovenia dodatku majiteľ účtu vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami banky, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely tejto zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002. Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí. Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 5.4.2013 adresovaným žalovanému spoločnosť O. O., X.O.. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky voči nemu na žalobcu ako postupníka. Žalovanému bolo oznámenie doručené dňa 23.4.2013.

Žalobca listom zo dňa 1.10.2013 označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky žalovanému oznámil, z dôvodu vzniku uvedeného prípadu porušenia Obchodných podmienok vyhlasuje ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného poskytnutého úveru formou povoleného prečerpania a vyzval ho na úhradu pohľadávky v lehote do 8.10.2013. Žalovanej bolo oznámenie doručené dňa 4.10.2013.

Právny zástupca žalobcu listom označeným ako predžalobná výzva na zaplatenie pohľadávky zo dňa 23.1.2014 adresovaným žalovanému vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 1.004,94 eur v lehote do 8.10.2013.

Podľa bodu 32. Spoločných ustanovení pre úvery a povolené prečerpania Obchodných podmienok O. O., X.O.. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní privátnym klientom MIKRO podnikateľom (ďalej len „Úverové podmienky“) Úverovými podmienkami sa nahrádzajú Obchodné podmienky O. O., X.O.. pre poskytnutie povoleného prečerpania na bežnom účte v slovenských korunách pre podnikateľov zo dňa 1.2.2006. Akýkoľvek zmluvný vzťah, ktorý sa riadil niektorými z nahrádzaných obchodných podmienok, sa dňom nahradenia riadi Úverovými podmienkami. Úverové podmienky nadobúdajú účinnosť dňa 1.7.2007 (bod 33.).

Podľa preambuly Úverových podmienok tieto upravujú právne vzťahy medzi bankou a dlžníkom vzniknuté v súvislosti s úverom alebo povoleným prečerpaním, sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a akejkolvek inej zmluvy uzavretej medzi bankou a dlžníkom v súvislosti s úverom alebo povoleným prečerpaním.

Podľa časti A Definície oznámenie je oznámenie v písomnej, elektronickej alebo v inej vhodnej forme, ktorým banka dlžníkovi oznamuje zmeny a údaje týkajúce sa úveru alebo povoleného prečerpania, najmä zmena úrokovej sadzby, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky, výšku poskytnutého povoleného prečerpania a pod. a to v súlade so zákonom, VOP, Obchodnými podmienkami alebo zmluvou. Povolené prečerpanie je bankový produkt, poskytnutý bankou dlžníkovi k účtu dlžníka, vedenému bankou, ktorý môže dlžník využívať spôsobom podľa bodu 9.1. Účet dlžníka je účet dlžníka, alebo iný účet dohodnutý v úverovej zmluve alebo v žiadosti o tranžu, v ktorého prospech banka poskytne splátkový úver, alebo prostredníctvom ktorého sa poskytuje kontokorentný úver, alebo ku ktorému banka poskytla povolené prečerpanie.

V zmysle časti C Povolené prečerpanie Úverových podmienok bod 9.1. banka dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie po splnení podmienok uvedených v bode 10.1 až do výšky povoleného prečerpania. Po poskytnutí povoleného prečerpania banka umožní dlžníkovi využívať povolené prečerpanie tak, že bude realizovať platobné príkazy dlžníka na prevod alebo výbery v hotovosti z účtu dlžníka, a to aj v prípade, že nebude existovať dlžníkova pohľadávka voči banke z účtu dlžníka, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu dlžníka alebo vkladom v hotovosti na účet dlžníka.

Banka v prípade, ak dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie na základe úverovej zmluvy ako zmluva o povolenom prečerpaní, oznámi dlžníkovi poskytnutie povoleného prečerpania a stanoví v tomto oznámení maximálnu výšku povoleného prečerpania, do ktorej dlžník môže povolené prečerpanie využívať (bod 9.2. Úverových podmienok).

Podľa bodu 9.3. Úverových podmienok ak banka zníži povolené prečerpanie, dlžník je povinný na základe oznámenia a v lehote určenej bankou v oznámení vyrovnať dlžnú čiastku presahujúcu novourčené povolené prečerpanie. Podľa predchádzajúcej vety sa postupuje aj v prípade, ak banka zastaví povolené prečerpanie.

Podľa bodu 9.5. Úverových podmienok povolené prečerpanie zaniká momentom zániku úverovej zmluvy, na základe ktorej bolo povolené prečerpanie poskytnuté alebo dňom stanoveným bankou v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania alebo v inom oznámení týkajúcom sa povoleného prečerpania.

Podľa bodu 11.1. Úverových podmienok dlžník je povinný splatiť pohľadávku banky najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania, za ktorý sa považuje deň zániku povoleného prečerpania podľa bodu 9.5 alebo deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania.

Podľa bodu 12.1. Úverových podmienok banka úročí pohľadávku banky úrokovou sadzbou, ktorej typ a aktuálna výška sú zverejnené. Banka je oprávnená jednostranne meniť typ a výšku úrokovej sadzby v závislosti od zmeny rizikovosti úverového vzťahu.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

V zmysle § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia dodatku k zmluve o bežnom účte (16.3.2005) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 1 ods. 3 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch..

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o účte, pohľadávka z ktorej bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupcom žalovanému, ktoré bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 3.5.2000 k uzavretiu Zmluvy o sporožirovom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu a následne v zmysle dojednaného dodatku poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Úverových podmienkach -

Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 1.7.2007, ktoré v zmysle bodu 32 nahradili pôvodné Obchodné podmienky O.

Tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 773,82 eur z titulu poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému vo forme povoleného prečerpania.

Žalobca reagoval na výzvu súdu iba všeobecne a súdu predložil výpis z účtu žalovanej. Daný výpis podaný podľa názoru súdu v takomto stave „účelovo“ bez výpovednej hodnoty ohľadne rozhodujúcich skutočností, totiž nijako nepreukazuje, kedy konkrétne malo byť poskytnuté povolené prečerpanie a v akej výške bolo postupom schválené. Z tohto výpisu bolo zistené, že k založeniu účtu došlo dňa 3.5.2000 a dňa 22.7.2011 došlo k zastaveniu povoleného čerpania. To, že zo strany žalovaného malo dôjsť k naplneniu predpokladov pre možný postup žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) podľa bodu 8.4. písm. a) OP pre porušenie povinností žalovanou v zmysle čl. 14 bod. 1 písm. a) alebo b) a čl. 14 bod 2 OP už podstatne skôr, než to žalobca realizoval podaním z 01.10.2013 svedčí aj skutočnosť, že v rovnakej výške uvedená daná pohľadávka v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ako aj v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 5.4.2013. Pokiaľ ide o samotnú istinu žalovanú v tomto konaní 773,82 eur tak súd uvádza, že posledný výber na účte podľa predloženého výpisu je evidovaný ku dňu 15.4.2009 v sume 80 eur pod položkou 8633, následne už boli podľa výpisu len realizované úhrady vykonávané žalovaným, čo je zrejmé aj z toho, že v dôsledku úhrad dochádzalo k priebežnému znižovaniu dlžnej sumy, pričom napr. od položky 6793 zo dňa 25.11.2009, kde bola evidovaná pohľadávka 1.133,82 eur až do dňa 31.3.2010 pod položkou 5435, kde následne po vykonaní úhrad po 50 eur bola táto znížená na sumu 1.033,82 eur, v dôsledku ďalšej úhrady 20 eur pod položkou 4908 znova znížená na sumu 1.013,82 eur a takto až ku dňu 22.7.2011 na žalovanú sumu. Nečinnosť postupcu a následne žalobcu využiť oprávnenia vyplývajúce zo zmluvy a OP (v rámci nich aj oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť záväzku ihneď ako sú na to splnené zákonné predpoklady) aj vo vzťahu k otázke premlčania ide na ťarchu veriteľa, ktorý bol oprávnený požadovať dlžnú sumu od žalovaného, či už momentom zastavenia povoleného čerpania, resp. dokonca ešte skorším momentom, ako to súd bude rozoberať nižšie.

Sám žalobca v písomnom podaní zo dňa 15.12.2014 uvádza, že právny predchodca žalobcu dňa 22.7.2011 v súlade s čl. 9 bod 9.5. OP zastavil povolené čerpanie peňažných prostriedkov na účte žalovanej, čo vyplýva z položky č. 7 predloženého výpisu, čím v súlade s ust. čl. 11 bod 11.1. Obchodných podmienok nastala konečná splatnosť pohľadávky rovnajúcej sa výške povoleného prečerpania v sume 773,82,97 eur a debetný zostatok na účte žalovaného technicky preúčtoval na debetný účet.

Zároveň z čl. 9 bodu 9.3 OP je zrejmé, že následkom zastavenia povoleného čerpania je povinnosť dlžníka vyrovnať čiastku povoleného prečerpania, pričom ak tak neurobí, dlžná čiastka sa považuje za nepovolené prečerpanie. Nepovolené prečerpanie je splatné okamihom jeho vzniku (bod 11.3.3. OP).

Zároveň je potrebné uviesť, že posledný výber peňažnej sumy žalovanou z účtu nastal dňa 15.4.2009 (bod 8633 výpisu).

Podľa názoru súdu tak splatnosť povoleného prečerpania nastala dňa 15.4.2009, pričom už nasledujúci deň mohol žalobca požadovať od žalovaného splatenie uvedenej dlžnej sumy. Ostatné položky označené vo výpise z účtu ako "výber" po uvedení dátumu predstavujú iba poplatky (príslušenstvo) pričítané na ťarchu účtu žalovaného a v ďalšom už boli len vykonávané úhrady ako sa nimi súd zaoberal vyššie, v dôsledku ktorých sa ponížovala pohľadávka právneho predchodcu žalobcu. .

Iné kritéria pre učenie splatnosti jednotlivých nárokov žalobcu zo samotného znenia zmluvy nevyplývajú.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že dojednanie v dodatku k zmluve o bežnom účte (čl. III bod 2.) v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Uvedené ustanovenie zmluvy je tak možné považovať aj za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné akceptovať, aby na inštitút ako je napríklad odstúpenie od zmluvy resp. premlčanie v typickej občianskoprávnej veci mala dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. V bežných medziľudských vzťahoch môže použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah v rozpore s princípom právnej istoty a dôvery v objektívne právo narážať na predstavy spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske právo a nie Obchodný zákonník.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2012 sp.zn. 20Co/35/2011, rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013 sp.zn. 1Co/95/2013.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2014 sp.zn. 19Co/98/2013 „...aj keď je úverová zmluva absolútnym obchodom a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, a teda že úprava Občianskeho zákonníka je pre nepodnikateľov výhodnejšia a obchodnoprávnu úpravu nemožno považovať za výhodnejšiu ani z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení od zmluvy predpokladala zároveň zosplatnenie úveru. Preto na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti právneho úkonu - odstúpenie od zmluvy dopadá úprava občianskeho práva.“

Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvi Aleš Čeněk).

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Keďže ako už bolo vyššie uvedené splatnosť povoleného prečerpania nastala dňa 15.4.2009, pričom už nasledujúci deň mohol žalobca požadovať od žalovaného splatenie uvedenej dlžnej sumy. Ak by súd vychádzal aj zo skutočností uvedených žalobcom, najneskoršie by splatnosť celého dlhu nastala dňa 22.7.2011 kedy právny predchodca žalobcu zastavil povolené čerpanie peňažných prostriedkov na účte žalovanej, čo vyplýva z položky č. 7 predloženého výpisu, čím v súlade s ust. čl. 11 bod 11.1. Obchodných podmienok nastala konečná splatnosť pohľadávky rovnajúcej v sume 773,82 eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde dňa 16.6.2014, nároky žalobcu z predmetného právneho vzťahu splatné pred 16.6.2011 sú premlčané. Keďže v danom prípade splatnosť povoleného prečerpania nastala najneskôr dňa 15.4.2009 ako to súd uviedol vyššie, premlčacia doba začal plynúť 16.4.2009 a uplynula dňa 16.4.2012, preto má súd za to, že celý nárok žalobcu je premlčaný, preto ho súd ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka, súd poukazuje na výklad uvedený vyššie a zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013, podľa ktorého „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

K žalobcom uvádzaným skutočnostiam ohľadom ním predložených listín svedčiacich o pravosti a výške pohľadávky z titulu ich vypočítania bankovým systémom právneho predchodcu, ktorým bola banka a ktorý systém je pod dohľadom Ministerstva financií a Národnej banky Slovenska súd uvádza, že podľa § 39 ods. 7 zákona NR SR č. 483/2001 o bankách v znení neskorších predpisov banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť bankovú knihu, v ktorej denne zaznamenávajú obchody a pozície, ktoré sa nezaznamenávajú v obchodnej knihe podľa odsekov 1 až 6. Banka je povinná všetky pozície

zaznamenané v bankovej knihe oceňovať a pri oceňovaní týchto pozícií je povinná zohľadňovať mieru kreditného rizika. Banka pri vypočítavaní kreditného rizika na účely podľa druhej vety berie do úvahy najmä očakávané straty vyplývajúce zo znehodnotenia majetku banky. V ďalšom v zmysle ust. § 39 ods. 15 písm. h) opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v zbierke zákonov, sa ustanovia metódy oceňovania pozícií zaznamenaných v bankovej knihe, spôsob výpočtu kreditného rizika podľa odseku 7 a podrobnosti o oceňovaní pozícií zaznamenaných v bankovej knihe vrátane frekvencie tohto oceňovania. Súd má za to, že predmetné ustanovenia a z nich vyplývajúce povinnosti majú svoj význam na účely bankovníctva či skúmania majetku, záväzkov či rizika v súvislosti s bankovým dohľadom prípadne s dohľadom štátu na bankový sektor, no na druhej strane ani sám zákon o bankách ani žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepovažujú výpis vyhotovený týmto systémom za takú skutočnosť, ktorú by nebolo treba dokazovať a v zmysle § 125 Občianskeho súdneho poriadku je takýto výpis len z jedným dôkazom, ktorý je súd povinný v odôvodnení rozsudku vyhodnotiť tak ako mu to ukladá ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Prijatý takýto vyhranený záver o správnosti, úplnosti a nemennosti takéhoto výpisu a o jednoznačnosti a preukázaní nároku by potom mohlo viesť až do situácie, kedy by banka porušila, resp. dojednala v zmluve podmienky, ktoré by boli v rozpore so zákonom a na základe týchto, resp. takýchto údajov, by vyhotovila výpis, ktorý by potvrdzoval a preukazoval nárok banky, či iného subjektu ako aj v danej právnej veci, na zaplatenie nárokovanej sumy, kedy by sa súdu neostávalo iné, len nároku na základe takéhoto dôkazu vyhovieť. Teda možno uzavrieť, že ak žalobca ako postupník nadobudol pohľadávku od právneho predchodcu banky, táto sama skutočnosť neznamená jeho plný úspech v konaní a priznanie celého žalovaného nároku bez jeho ďalšieho posúdenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný mal v konaní plný úspech, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol, teda mu vznikol nárok na náhradu trov konania, no žalovaný náhradu trov konania nežiadal, preto súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.